

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۱۷

پښتو ژباړه: رحمت آریا

د افغانستان سیاسی او تاریخی ژورنال

دویم ټوک

دوه شپېتمه برخه

فراه

او

د افغانستان سویلي برخې

تصحیحات

ډاکټر لوډویک . ډیبلو . ادمک

AKADEMISCHE DRUCK –u VERLAGSANSTALT

GRAZ –AUSTRIA

۱۹۷۳

لوډویک آدمک

خجوه: ۱۴ – ۳۰ ، ۱۲ – ۶۲: د هلمند د سیند پر بڼی غاړې باندې له رودباره ۱۹ نیم مایله کښته او له چهاربرجکه ۱۵ مایله لیرې د ۵۰ کورونو یو کلی دی. دلته په ۱۸۸۴ز کال کې له سینده د پورې غاړه اوښتلو لپاره یو ګوډر وو؛ دا یو ډول ماریچه ګوډر وو چې دوه کانالونه ئې درلودل او هر کانال تقریباً ۳ فېته ژور وو. دا باید په یاد ولرو چې دا کانالونه په عام ډول بدلیري او کله ناکله د سیلاب له فصله وروسته بیخي ورک سي. (میتلند، پیکاک).

په ۱۹۰۳ز کال کې دلته ۲۸۰ تنه سنجراني بلوڅان اوسېدل چې ۱۷۰ سره کورني څاروي، ۲۰۰ پسونه او وزې او ۳۰ اوښان ئې درلودل. کرنیزه ځمکه ئې ۲۵ قلابې ده او له هرې قلابې څخه ئې ۱۸ خرواره حاصل ترلاسه کېږي. دا ځمکه په هغه کانال خروبېږي چې له دغه کلي څخه ۸ مایله پورته له هلمند جلا سوی دی. ددې کلي ملک فتح خان سنجراني دی. دغه ځای ته نېږدې ۳ ګودرونه ول. (ایس. ایم. ونلیس ۱۹۰۵)

ځاکک: ۵۰ – ۳۱ ، ۵۰ – ۶۲: د خاش – بکوا او فراه د سرک پر غاړې د دمي نیولو یوه مرحله ده. (ایس. ایم. نیبیت له بومي معلوماتو څخه.) همدا شان ددې سیمې په سویل لویدیځ لورې کې یوه تنگه غرنۍ دره ځغلبدلې او له تغې فرای سره یو ځای کېږي.

ځاکي: ۳۲ – ۶۴: په زمینداور کې یو کلی دی او ویل سوي چې د غلیزیو ۳۳ کورونه په کې میشت دي (صاحب‌داد خان)

ځاک سفید: وگورئ: خوش هوا: ۴۰ – ۳۲ ، ۴ – ۶۲

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۴

* خلاج: وگورئ: خليج: ۳۲ - ۳۱، ۴ - ۶۲

خليج: ۳۲ - ۳۱، ۱۵ - ۶۴: په گرشک کې يو کلی دی او ويل سوي چې د بارکزيو ۲۰۰ کورنۍ په کې استوگنې دي (صاحبداد خان) دا کلی د مُعين کلا د شمال ختيځ په ۵ مايلۍ کې واقع دی.

خالوزي: د دراني الکوزيو يوه عشيره ده. د پُشت روډ په هکله د صاحبداد خان راپور ښيي چې د خالوزيو ۴۵۰ کورنۍ د باغني په ولسوالۍ کې ژوند کوي.

خاندک: ۳۲ - ۶۴: په زمينداور کې دوه کلي دي او په دواړو کې د عليزيو ۵۰ کورنۍ دېره دي (صاحبداد خان) **د خان نشين غر:** ۲۷ - ۳۰، ۳۴ - ۶۳: لوروالی ۴۴۷۰ فيټه. د خان نشين غر هماغسې چې بيلو تشریح کړی دی دا غر د تيزو لوڅو غابڼو لرونکو دنگو څوکو د پينځو مايلو په اوږدو د يوې ليرې پرتې کتلې پر سر د هلمند د سويل د بگت او ديشو تر منځ او د گرمسير د گل آباد په سويل لويديځ کې ولاړ دی. دا غر د کوه لندي (لنډي غر) په نامه هم يادېږي. (بيلو، صاحبداد خان).

خان نشين په خپله د دريوو کليو له بلې څخه د لنډي په مقابل کې په هاغه بله غاړه کې جوړ دی او د ميسري خيلو ۳۰۰ کورونه په کې استوگن دي. ددغودري وارو کليو د لويديځ په وروستۍ انتها کې د خان نشين د کلا کنډوالي ولاړې دي. ددې کلي ملک محمود منير خان دی. د کلا مقابل لوري کې يو گودر دی. (ايس. ايم. بومي معلومات. ۱۹۰۳). اوسنۍ نقشې يوازې يو کلی ښيي چې د قلعه نو د ختيځ په ۵ مايلۍ کې په ۳۳ - ۳۰، ۴۶ - ۶۳ کې واقع دی.

خار: ۳۷ - ۳۱، ۲۰ - ۶۲: د خسپاس روډ يوه څانگه يا خور دی چې يوازې د سيل د اوبو بستر دی. په دې بستر کې له خسپاس روډ سره له يو ځای کيڼلو څو مايله مخکې د اوبو يوه چينه ده چې د «چشمه خار» په نامه يادېږي. دلته د همدې خور پر غاړو د اوبانو څرخای سته. (ايس. ايم. تيب. بومي معلومات. ۱۹۰۴).

خارک: ۴۶ - ۳۲، ۴۵ - ۶۲: دا د غرونو يوه لړۍ ده چې د فراه روډ د شمال لويديځ پوله په هغه ټکي کې جوړوي چې د دولت آباد له لارې د کندهار او هرات ترمنځ کارواني لاره لويديځ لور ته تاوېږي. کانولي او تاد له چاه جهان څخه تر دولت آباده د يوه ټيټکي کوتل له لارې له دغه ځايه تير سوي او وايي چې د عرابه لرونکو انتقالاتي وسايلو لپاره سخته لاره ده. (اې. بي. سي).

* **خارا کوه:** وگورئ: خار کوه: ۴ - ۳۱، ۷ - ۶۴

خارکوه: ۴ - ۳۱، ۷ - ۶۴: په گرمسيل «گرمسير - ژ» کې يو ځای دی چې د نورزيو ۶۰ کورونه په کې استوگن دي. (صاحبداد خان). دا ځای د هزار جفت د سويل لويديځ په ۴ مايلۍ کې دی. د خار کوه په نامه بل ځای د هزار جفت د شمال په ۱۶ مايلۍ کې په ۱۴ - ۳۱، ۱۲ - ۶۴ کې واقع دی.

خار روډ: وگورئ: خار: ۳۷ - ۳۱، ۲۰ - ۶۲

خاش: (کاش): ۳۱ - ۳۱، ۴۸ - ۶۲: دا هم د يوې علاقه دارۍ، او هم د يوه ښارگوټي او هم د خاش روډ په نامه د يوه سيند نوم دی چې ددې علاقه دارۍ له منځه تېرېږي او د خاش ښارگوټي ته اوبه برابروي. دا علاقه دارۍ ۱۱۰۰۰ تنه وگړي لري چې ټول ئي په ۳۳ کليو کې ژوند کوي. د افغان سرچينو له مخې دا علاقه دارۍ ۱۶۶۱۱۰ جريبه ځمکه لري چې د کرنې لپاره ورڅخه کار اخيستل کېږي او ۱۸۵۰۰ جريبه ځمکه د مالخړ لپاره لري. ددې علاقه دارۍ تر گرد چاپېرې دښتې راتاو دي؛ په ژمي کې کوچيان خاشروډ ته راځي او خپلې کېږدۍ دروي او له همدې ځايه د اوبانو د نسل اخيستني لپاره کار اخلي. د خاش علاقه دارۍ او کلی په ۱۹۱۲ز کال کې په لاندي ډول شرحه سوي دي:

د پاڼو شميره: له ۲ تر ۴

دا يو کلی دی چې ترې ديوالونه راتاو دي دا کلی د چخانصور له شمال ختیځ څخه د ۵۳ مایلو په واټن، د خاشرود پر غاړه یا ورته نېردي واقع دی.

بیت وايي: " ويل سوي چې د خاش په كلي كې هيڅ شی نه سته، يوازې يوه استحکامي كلا يا حصار دی چې ۱۰۰ کورونه په کې استوګن دي، دا کوم گارنيزيون نه دی چې سرتيري يا حتی خاصه داران په کې واوسي. ويل سوي چې د خاش د حاکم تر لاس لاندې يوازې ټول ټال ۶۰۰ کورونه دي چې ددې کورونو نيمايي ئې نورزيان او نيمايي نور ئې قزلباشان دي." د چخانصور – بټ کلا تر منځ سرک له دې کلي څخه تېرېږي او همدا شان د بکواله لارې د هلمند پر غاړې دديشو – فراه سرک هم له دې ځايه تېرېږي. (بیت. آی. بي. سي.)

په ۱۹۰۴ز کال کې سروې کوونکی بناغلی تبيت چې د مک موهن تر مشرۍ لاندې د سيستان له مأموریت سره ملګری وو د خاش د علاقه دارۍ په هکله د پام وړ معلومات چې عمدتاً له بومي سرچينو څخه دي په لاندې ډول راټول کړي دي:

د خاش کلی د «رود» په کینې غاړې کې له رود څخه په یوه لنډ واټن کې واقع دی. ددې کلي په حصار کې یوه زړه څاه ده چې که پاکه سي نو بڼايي د اړتیا پر مهال د کارولو وړ وګرځي. دا حصار د ارباب آغا خان د استوګنې ځای دی، نوموړی د غلام حیدر خان لڅي کشر ورور دی. ويل سوي چې د خاش په حصار کې يوه زړه څاه ده چې که پاکه سي نو بڼايي د اړتیا پر مهال د کارولو وړ وګرځي. په خاش کې ۲۴۰ کورنۍ دي چې تقريباً ټول ئې فارسيوانان دي. ويل سوي چې دوی بي شمېره اوبنان لري او په نيږدې شاوخواو کې ئې د اوبنانو د پيولو لپاره پريمانه مالخر ځای لري. کرنيزه ځمکه ئې ۵۰ پگو ده. د خاش علاقه داري د غلاتو د توليد علاقه داري ده او لاندیني معلومات ددوی هغه ابتدايي لاره چاره بڼي چې دا سيمه ورباندې خپلې مالي اړتياوې سمبالوي. له دوی څخه دولت د غلاتو د حاصل يوه پر پينځمه اخلې. دا پينځمه برخه د «بتای» يا له درمند پاکولو وروسته په درمند ځای کې اخيستل کېږي چې اروزنه ئې په پيسو باندې هم مبهمه ده. دوی د پگو تر څنګه هر يو ئې ۵ منه حاصل ميرآب ته، ترکان او پښ يا آهنګر ته ورکوي. سلمان يا دم ۳ منه اخلې. ملا هم خپله ونډه اخلې. دا ټول د لرغونو دودونو پر بنسټ سمبال سوي دي.

یوه پگو د شپږو تنو ډله ده چې د کرنيزو موخو لپاره سره سمبال سوي دي. يو ئې قلبه کوي او پينځه تنه نور ئې «تیشه» يا د يوم کار کوي. دوی يا خپل غوايان لري او يا يوه جوړه د بلوڅانو له رمو څخه په کرايه اخلې. غني پگو هغه ځمکې دي چې بيگار يا دولتي اجباري کار ورباندې کېږي حال دا چې تحويل پگو هغه ځمکه ده چې د سيمي د يوه رسمي مشر مسؤليت ګرځي او دې ورڅخه کټ مټ هماغه ونډه اخلې چې دولت ئې د غني پگو د حاصل له ونډې څخه اخلې. تحويل پگوګانې له بيگار څخه معافې دي.

ددې علاقه داري مالداران خپلې رمې د خاشرود د دواړو غاړو په پوونو کې پيايي. ددوی ډلې او اړوند مشران ئې په لاندې ډول شمېرل سوي دي:

۲۶		شاه داد	۴۰	بهرامزی	میروکن
۱۸	لیورزی	زمان	۲۵		ایجاب
۱۲		میزرا	۳۷	شاهاک زی ^۱	دوست محمد
۱۵	ساکزی اسحاقزی	فقیر شاه	۴۸	کیری	عالم خان
۳۲		شیخ دورخ	۵۲		محمد
۳۷	بلوڅ	سلطان میخ	۸۵		علیم خان
			۱۵	بهرامزی	زرین

دوی په دوبي کې د سیند د بستر تر غاړې په رسوبي خاورې کې استوگنه غوره کوي او اوبو ته نېردي ځایونو کې خپلې رمې پیايي. ویل سوي چې شند ته نېردي د تگریچ علاقه داري دوی ته په پسرلي کې ددوی د خوښې وړ پوونده ځای دی. د خسپاس رود ددې سیمې لویدیځه پوله ده چې ور هاخوا ئې د بلوڅي کوچیانو څو ډلې موندل کېږي. (تبییت، له بومي معلوماتو څخه ۱۹۰۴)

دلته مور ته شک پیدا سوي چې د خاش د علاقه دارۍ اوسنی علاقه دار څوک دی. یو روایت وايي چې د لڅي غلام حیدر خان دی او بل ئې وايي چې احمد علي خان دی.

خاش: خاش رود:

پادونه: قدرمنو لوستونکو! تاسو تر دغه [لینک](#) لاندې د بناغلی آریا صاحب په آرشیف کې د لمړي ټوک ټولې او دویم ټوک ټولې برخې لوستی شې.

^۱ - Shahakzai : ممکن دا د بلوڅانو کومه قومي څانگه وي او یا هم بنايي ساکزی یا سهاکزی وي، یا ضحاکزی - ژ

د پانو شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
پادونه: دلینکې د لیکنيزې بڼې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو لو مخکې په څیر و لولئ